

Hyvä lukija,

Nykyisten maailmankansalaisten ja varsinkin yhä useampien nuorten työmaata on koko maailma. Suomalaisten koulujen ja yliopistojen paperit taskussa suunnataan työnhakuun paitsi eri puolille Eurooppaa, myös Aasiaan. Kiinan ja Intian kohinalla kehittyvät taloudet ja Japanin vakaa kauppamahti houkuttelevat osaajia. Kauppa, tekniikka, koulutus ja monet muut alat kaipaavat kulttuurinlukutaitoisia tekijöitä, jotka osaavat tulkita erilaisia kieliä ja kulttuurisia koodeja.

Harukazen kahdeksas numero (2013) osallistuu tähän vuoropuheluun. Oulun yliopiston opiskelijat ovat kirjoittaneet itseään kiinnostavista aiheista, joita suuri yleisö saa harvemmin eteensä. Juttuja on kirjoitettu ja muokattu Oulun yliopiston Japani-opintojen artikkelikurssilla kriittisesti keskustellen. Artikkelit on viimeistelty yhdessä päätoimittajan ja toimitussihteerin Petri Tonterin kanssa.

Mari Partanen kulkee artikkelissaan ”Geishoista gyaruihin” japanilaisen naiskauneuden tuoreissa jäljissä. Jutussa astelevat niin sarjakuvahahmoiksi sonnustautuneet nuoret, jakkupukuiset toimiston ruusut kuin kawaii-söpöyden ruumiillistumat. Yhteistä on mahdollisuus, paine ja kyky muokata ulkonäköä median kierrättämien ihanteiden mukaiseksi. Kauneuskirurgian ja painonhallinnan kohdalla kirjoittaja keskustelee myös ulkonäköpaineiden eettisistä kysymyksistä.

Mikä ihmeen Shinsengumi?, kysyy Karoliina Rankinen artikkelinsa alussa. Kysymys onkin aiheellinen, sillä harva ulkomaalainen tuntee näitä Japanin viimeisiä samuraita. Japanissa näillä urheuden ja uhrautuvuuden symbolisilla satureilla on kuitenkin vankkumaton kannattajakuntansa. Shinsengumista on tehty myös modernin turismin kohteita ja markkinatuotteita. Sillä tavalla artikkelin kirjoittajakin heidät löysi. Juttua elävöittävät Rankisen omat valokuvat Shinsengumin autenttisen historian paikoilta. Jos ihastuit Hollywoodin viimeiseen samuraihin, kannattaa lukea todellisuudesta. Se on usein tarinoita ihmeellisempää.

Manga on ollut pian parikymmentä vuotta osa suomalaista populaarikulttuuria, eikä sen suosio ole hiipumaan päin. Uusia harrastajia kasvaa ja varttuneet pysyvät genren parissa. Yksi pitkän linjan harrastajista on Joni Partanen, joka kirjoittaa unohdetusta siivusta suomennettua japanilasta sarjakuvaa. *Nintendo*-lehdessä 1990-luvulla ilmestyneet ”Super Mario Adventures” ja ”The Legend of Zelda” toivat mangaa varhaisten harrastajien postiluukuista aikana, jolloin sitä ei voinut vielä ladata Internetistä. Kannattaa tutustua myös Partasen sarjakuvaa käsittelevään historian pro gradu -tutkielmaan *Hibakusha ahtaalla: Nakazawa Keijin Hadashi no Gen -sarjakuvan välittämä kuva Hiroshiman atomipommin uhreista ja näiden sortajista*, joka löytyy vapaasti verkosta: <http://herkules oulu.fi/thesis/nbnfioulu-201311211903.pdf> (viitattu 26.11.2013).

Valaisevia hetkiä Harukazen eli kevätluulien parissa, näin kaamoksen keskellä Oulussa 26.11.2013

Seija Jalagin
päätoimittaja

Tekijä: Seija Jalagin.

Artikkelin nimi: Esipuhe.

Julkaisu: Harukaze – Kirjoituksia Japanin kulttuurista.

Numero: 8.

Julkaisupäivämäärä: 31.12.2013.

Julkaisija: Japani-opinnot, Oulun yliopisto, Oulu.

ISSN: 1458-2899.

URL: http://www oulu.fi/Harukaze/Jalagin_2013.pdf
